

en saadan Hat indkommer med Besætning af andre Stoffer end et eller flere af de sidstnævnte; dette er begrundet i, at en stor Del af sidstnævnte Slags Hatte ogsaa uden Tillæget ville blive højt beskattede efter Udkastets nedenfor nærmere omhandlede Bestemmelser om samme. De Hatte osv., som skulle fortoldes med pCt. Tillæg, og ligeledes Fodtøj og Handsker, ere bestemte altid kun at skulle erlægge det laveste Tillæg, 50 pCt., navnlig for at undgaa den efter nogle af disse Genstandes Bestaffenhed ofte vanskelige Undersøgelse af Bestaffenheden af Øbertøjet m. m. Endelig er i Udkastet opgivet den i Loven af 1863 under Varegruppen „Hatte“ forefrevne forskellige Toldbehandling af Dame- og Børnehatte og af andre Hatte og Huer m. m., da denne Forskiel ikke er begrundet og Sondringen f. Ets. imellem Hatte for Herrer og Drengene selvfølgelig ofte er vanskelig eller umulig. En anden Sag er, at Dame- og Børnehatte fortrinshvis indkomme med „Besætning“ i Tariffens Betydning, hvortil nemlig saadant Tilbehør til en Hat som Foer, Svederem, Kantning, Baand om Bullen m. m. ikke henregnes, i hvilken Henseende nærmere Forskrift ligesom hidtil vil blive meddelt Toldstederne.

Den anden Underafdeling i Forslaget omhandler „Silke til Skibsforhudning, Tagbedækning og lignende Brug“, der i Loven af 1863 under Position 137 er sat til en Told af 0,5 f pr. Pd. Varens Anvendelse, Forholdet mellem dens Værdi og Vægt, navnlig naar den indkommer tjæret, samt Toldsaftens Mangel paa finansiell Betydning have bevirket det foreliggende Forslag om Toldfrihed.

Udkastets tredje Underafdeling omfatter Voksbug samt spartlede, lakerede, fernisjerede, med Gummi, Guttaperka eller Olie gjennemtrukne eller paa lignende Maade behandlede, saa og tjærede eller med Smergel, Sand eller deslige bestrøede Manufakturvarer. Med Hensyn til disse Varer fastsætter Loven af 1863, at de, naar Toldvæsenet kan bedømme Stoffet, skulle fortoldes som dette, dog at, hvis Stoffet er helt eller tilbels af Silke, Varen fortoldes efter Løbe-Nr. 138 med 48 f pr. Pd.; kan Toldvæsenet ikke bedømme Stoffet, bliver Varen efter Løbe-Nr. 139 at fortolde med 16 f pr. Pd. Da den hidtidige Fortoldningsmaade efter Stoffet for en Del af disse Varers, navnlig for de groveste og vægtfuldestes Bedkommende, maa anses som ubillig og som en Hindring for Indførselen, idet flere deslige

Varers Vægt efter den anvendte Behandling kan overstige de oprindelige Manufakturvarers Vægt endog flere Gange, hvilket f. Ets. gælder Smeraellærred, er det, for at lette Indførselen af disse industrielle Hjelpestoffer m. m. samt efter fremmede Tariffers Exempel, i Udkastet foreslaaet at udsøndre deslige meget grove Varer som en særlig Position med en lav Toldsaft, 8 Dre pr. Pd. Under denne Position er derhos optaget saakaldet Vinoleum samt Voksbug, hvori Manufakturstoffet bestaar alene af Sute. Ved Fabrikationen af det nu meget benyttede Gulvbelægningsmateriale Vinoleum samt af de simplere Sorter Voksbug benyttes i Reglen Sutelærred à 2 f pr. Pd. til Underlag, og da disse Varer fortoldes som Lærredet, ere de danske Voksbugfabrikanter uheldigt stillede, idet der til Fabrikationen, foruden Lærredet, anvendes forskellige Farvestoffer og Fernisjer, hvoraf der maa svares en Told af 5 f pr. Pd. En Told af 8 Dre pr. Pd. for de omhandlede Artikler overstiger ikke 11 à 12 pCt. af deres Værdi. For de andre Varers Bedkommende er Bestemmelsen i Loven af 1863 om den forskellige Fortoldningsmaade, efter som Toldvæsenet kan bedømme Stoffet eller ikke, foreslaaet at skulle bortfalde, idet der efter den indvundne Erfaring tør gaas ud fra, at det itkun i meget sjældne Tilfælde vil være umuligt for Toldvæsenet nøjagtig at bedømme Stoffet og en særlig Regel ikke findes nødvendig for disse meget lidet betydende Tilfældes Skyld, i hvilke Fortoldningen kan ske efter Sløh og saavidt mulig tilvejebragt Oplysning om Genstandens Bestaffenhed; i Stedet for er bestemt, at Varer med Stof helt eller delvis af Silke skulle fortoldes som de lavest beskattede Silkevarer, der i Udkastet ere ansatte til Told 1 Pd. 1 Kr. 50 Dre, samt at andre Varer skulle fortoldes efter Stoffet.

I Loven af 1863 ere „malede“ Manufakturvarer indbefattede under den her nævnte Underafdeling. Da deslige Varer, saaledes f. Ets. malede Kullegardiner af Bomuldstøj, ikke formenes at burde behandles anderledes end lignende farvede Varer, er Ødet „malede“ ubeladt i nærværende Forslag.

Udkastets fjerde Underafdeling under Manufakturvarer omfatter „Garn, Traad, Tøvværk m. m.“ Det første Nummer i denne Underafdeling svarer til Løbe-Nr. 243 i Loven af 1863 „Tøvværk af vegetabiliske og animalske Stoffer, alle Slags“. Det er anset for at være korrektere og i hvert Fald lettere for Overstigten at indordne de paa-gældende Varer paa dette Sted. Medens